

Atatürk'ün malvarlıđý hakkýndaki iftiralar

Yalan Makinesi Gibi

Atatürk ve Cumhuriyet düpmanlıđýný hayat biçimi haline getirmiş, Atatürk ve cumhuriyet düpmanlıđý ile ürettiđi tarihi yalanlarla sađlayan cemaatin kadrolu tarihçisi (?) bugüne kadar ürettiđi onca tarihi yalana son olarak "Atatürk'ün mal varlıđý" yalanýný da ekledi. Ona göre "Atatürk mal varlıđýný gayri meşru yollardan elde etmiş! Aslında bu mal varlıđýný bađýplamak istememiş! Ýsmet Ýnönü'nün zorlamasıyla hazineye bađýplamış!" Mýp mýp da mýp mýp!... (Bkz.Çok-konu)

Malum! Bütün bu iddiaları da daha öncekiler gibi KOCAMAN BÝR YALAN! En hafifiyle ÇARPITMA!

Ancak bu yalan, biraz akly bađýnda ve biraz da Atatürk'ü ve yakýn tarihi bilen birinin söyleyebileceđi türeden bir yalan da dođrusu! Çok mantýk dýpý bir yalan! Ben bu yalan makinesinin daha mantýklý yalanlarını da görmüptüm!

Çanakkale kahramanı, Muş ve Bitlis'in kurtarıcısı, Kurtuluş Savaşı'nın örgütleyicisi ve Bađkomutanı, emperyalı getiren ilk Dođulu ve çađdaş Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu olan Atatürk, yabadyđ dönemde Türkiye'de mala, eve, çiftliđe, paraya hiç ihtiyacı olmadan hayatını krallar gibi sürdürebilecek bir SAYGINLIKTA ve SEVÝLÝRLÝKTE bir liderdir. Atatürk'ün cebinde beş parası, yatacak yeri olmasa bile milletin onu el üstünde tutacađý çok açık bir gerçektir. Nitekim neredeyse gittiđi her yerde ona bir ev, köpk hediye edilmiştir. Atatürk'ün mala, mülke ve paraya ihtiyacı olmadıđý gibi, üs annesi, babası yakýn akrabaları (kız kardeşi Makbule Hanım dýpýnda) ölmüş, çocukları da olmadıđý için mal mülk, servet edin akrabalarına miras bırakması gibi bir durum da söz konusu deđildir.

Atatürk'ün Örnek Çiftlikler Projesi

Atatürk yokluk, yoksulluk ve parasızlık içinde bir Kurtuluş Savaşı verip, ardından yeni bir devlet kurmanın ne demek olduđunu iyi bildiđi için, hem o zamanki halka, hem gelecek nesillere örnek olması amacıyla ÖRNEK TARIM, HAYVANCILIK VE SANAYÝ PROJELERÝ geliştirmiştir. (Bkz. Sinan Meydan, Akı-y Kemal, "Atatürk'ün Akıllý Projeleri, 2 Cilt, Ýnkýlap Yayınları, İstanbul, 2011). Bu projelerin en önemlisi ATATÜRK'ÜN ÖRNEK ÇÝFTLÝKLER PROJESÝ'dir. Atatürk, Türkiye'nin çađdaşlaştırmıştı köyden, köylüden bađlatılması gerektiđine inandıđý için "Köylü milletin efendisidir" dođrultuda köylüye örnek oluşturmaya amacıyla modern tarım ve hayvancılık yöntemlerinin uygulandıđý ÖRNEK ÇÝFTLÝKLER Akl-y Kemal'in I. cildinde anlattıđým gibi Atatürk sonradan hazineye bađýpladıđý birçok örnek çiftlik kurmuştur: Ankara O (Orman, Yađmurbaba, Balgat, Macun, Güvercinlik, Tahar, Etimesut, Çakýrlar çiftlikleri) Yalova'da Millet ve Baltacı çiftlikleri, Silifke'de Tekir ve Pövalye çiftlikleri, Dört Yol'da portakal bahçesi ile Karabasamak Çiftliđi, Tarsus'da Pilođlu Çiftliđi.... Atatürk, bazen parasını vererek aldıđý, bazen de kendisine bađýplanan bu çiftlikleri ipletip para kazanmak deđ çiftliklerde modern tarım, hayvancılık ve hatta sanayi uygulamaları yaparak Türk halkına Türk köylüsüne örnek olmak istemişti

Atatürk, Anadolu'nun her yerinde tarım ve hayvancılık yapılabileceğini göstermek için önce Ankara'nın en bata en kötü yerinde Gazi Orman Çiftliđi'ni kurdurarak ipe bağlamıştı. Bu ipe bizzat ilgilenmiş, çiftlik inşası sırasında fırsat çiftliğe giderek çalışmaları çok yakýndan izlemiştir. Daha sonra da Yalova, Mersin gibi birçok yerde birçok ÖRNEK ÇÝFTLÝKLE ipletmiştir. Atatürk, bu örnek çiftliklerin, hem modern tarım, hayvancılık ve sanayi yapılan yerler olmasını, hem de adaçlandıry adeta yepil bir cennete dönüştürülmesini istemiştir. Bu amaçla örneğin Ankara'daki Gazi Orman Çiftliđi'ne her yıl adaç diktirmiştir. Burada tarım ve hayvancılık yapılmış, fabrikalar kurdurmuş, hatta BÝYOYAKIT kullanımı konusunda bile çalıştırmıştı.

Atatürk, her konuda olduğu gibi tarım, hayvancılık, sanayi ile iç içe geçmiş yepil bir çevre konusunda da milletine örnek olmak bu konuda da milletine elle tutulur bir peyler bırakmak istemiştir. Örneğin, milletine doğa ve adaç sevgisi konusunda örnek olmak Yalova Çiftliği'ndeki köpkünü, sırf yanındaki bir çınar adaçının dallarını kesilmekten kurtarmak için, altına ray döpetip kaydırmıştı. O günden sonra bu köpkün adı "Yürüyen Köpk" olmuştur.

Atatürk'ü düpünsenize! Bütün ömrü milleti için mücadele etmek uğrunda cephelede geçmiş. Önce emperyalizmle ve yerli sonra da kendi ifadesiyle "kavrama sınırları biten" bazı arkadaşlarının muhalefetiyle, deşipime karşı gelen kitlelerle mücadele ederek tam bağımsız ve çağdaş bir devlet kurmuştur. Daha önce de belirttiğim gibi ne yapsın malı mülkü? Gittiği her zaten krallar gibi adıyla anılmaktadır. El üstünde tutulmaktadır. Hiçbir yerde kendisine para ödetilmemektedir! En güzel köpeklerde, evlerde yatırılmaktadır. En güzel yiyecekler ikram edilmektedir kendisine! Milletinin kalbinde çok özel bir yeri olan Atatürk, üstel çocukları, yakınları da olmadıya göre bu çiftlikleri, malı, mülkü ne yapacaktır. Tabi ki milletine, milletini kalkındırmak için KParti'ne, yine milletinin tarihini ve dilini araştırması için kurduğu Tarih ve Dil Kurumlarına bırakacaktır. O da öyle yapmıştır. Yani, yalan makinesi tarihçimizin "Atatürk çiftliklerini İsmet İnönü'nün zoruyla hazineye bağladı" iddiası kendiliğindedir.

"Çiftlikleri Hangi Kuruma Bıraksam" Tartışmasından Bir Yalan Üretmek

Atatürk, bu çiftlikleri mezara götürmeyecekti herhalde! Bu çiftlikleri ne amaçla kurup, ne amaçla işlettiğini de bildiğimize göre Atatürk tabi ki bilerek, isteyerek ve hatta önceden planlayarak bu çiftliklerini ölmeden önce milletine bağlamıştır! Bu sırada tabi ki İsmet İnönü'ye "Çiftlikleri hangi kuruma bırakırsak, çiftlikler geliştirilerek işletilir ve millet bu çiftliklerden daha iyi yararlanır?" sorusuna yanıt aramıştır. Nitekim önceleri çiftlikleri Halk Partisi'ne bırakmayı düşünmüştür. Halk Partisi'nin halkın yararına olarak çiftlikleri işletmesini planlamıştır, ama daha sonra halkın çiftliklerden yararlanması için çiftliklerini doğrudan hazineye bağlamayı uygun görmüştür. Yalan makinesi tarihçimiz, Atatürk'ün "Çiftlikleri kuruma bırakırsak halkın yararına olarak daha iyi işletilir sorusuna" yanıt ararken İsmet İnönü'nün görüşü doğrultusunda karar vermiş, "Atatürk'ü İsmet İnönü ikna etti! Atatürk çiftliklerini hazineye bırakmak istemiyordu! Atatürk, zarar ettiği için hazineye bağladı" biçiminde çarpıtmıştır. Yıllar önce, Atatürk'e saldırmak için İsmet İnönü'yü kullanan tarihçimiz aslında iflah olmaz bir İsmet İnönü düşmanıdır. Her fırsatta İsmet İnönü'ye saldırın bu yalan makinesi tarihçimiz, İsmet İnönü'nün Kurtuluş Savaşı'na katılması için "bohçalanarak" Anadolu'ya gönderildiğini iddia etmiş ve son olarak İsmet İnönü'yle suçlamıştır.

Atatürk, ölmeden önce de gözü gibi baktığı çiftliklerini, içindeki mal varlıklarıyla birlikte milletine bağlamıştır. Çiftliklerini bağladıkları için hazineye bağladı" iddiası kocaman bir yalandır. Bunun yalan olduğunu anlamak için Atatürk'ün içindeki mal varlığına baktığımızda bütünü mal varlığına bir an önce milletine bağlamak için gösterdiği çabayı bilmek gerekir.

Atatürk'ün Bütün Mal Varlığını Milletine Bağlama İsrarı

Atatürk; 1927 yılında Büyük Nutku'nu okuduğu C.H.P.'nin 2.ci Kurultayı'nda, tapınır-tapınmaz tüm mal varlığını C.H.P.'ne bağlayacağını duyurmuştu. Daha ileride, bu partinin artık devletle tamamen bütünleştiğini görerek fikrini değiştirmiş, mal varlığını C.H.P.'ye değil, Hazine'ye bağlamaya karar vermişti. Yıllar önce 1933 yılında bu konuda ilk adımı atan gereken hukuki hazırlığı yapmasını da Genel Sekreter'i Hasan Rıza Soyak'a emretmişti. (Hasan Rıza Soyak, Atatürk'ten Hatıralar, s.754).

Soyak, Atatürk'ün bu emrinin yerine getirilebilmesinin mümkün olmadığını, Miras Hukuku'nda "mahfuz hisse" denen bir kavram bulunduğunu, buna göre kız kardeşi Makbule Hanım sağ olduğu için mal varlığının yüzde 25'inin Makbule Hanım'a ait olduğunu, o nedenle tümünü değil ama kendi tasarrufundaki yüzde 75 üzerinde dilediği kadar yapabileceğini uzun uzun anlatmıştır.

Atatürk tatmin olmamış, tüm varlığını milletine yani hazineye bağlamak konusunda ısrar etmiştir.. Sonunda; "Her ne kadar çaresini bulmalı ve mutlaka benim istediğim gibi bir vasiyetname yapmalıyız. Sen bu işle meşgul ol... demidir. Emir kesindir.

Hasan Rıza; bunun üzerine bir hukuk bilgini olan Saruhan (Manisa) milletvekili Mustafa Fevzi Efendi'ye danışmış, konuyu inceleyen M. Fevzi Efendi şöyle bir öneri sunmuştur:

"Miras Hukuku hükümleri çok açık. Oradan bir çıkıp göremiyorum. Yalnız aklıma bir başka nokta geliyor: TBMM Gazi Kanun çıkarsın. Sorun herhalde o zaman çözülebilir."

Atatürk'ün de uygun görmesi üzerine konu Meclis'e götürülmüş ve bu kanun çıkartılmıştır. (Kabul Tarihi: 12.6.1933 numarası: 2307.)

Atatürk'ün mal varlığının tamamını hazineye bağlayabilmesi için Atatürk'ün isteği ile Meclis tarafından çıkarılan 2307 nolu kanun maddeleri şunlardır:

Madde 1: Gazi Mustafa Kemal Hazretleri'nin, Kanunu Medeni'nin 452. maddesi dairesindeki tasarrufları, mahfuz hisseler hakkındaki hükümden müstesna olup, bütün mallarında muteberdir.

Madde 2: Bu kanun neşri tarihinden itibaren muteberdir.

Madde 3: Bu kanunun hükümlerini icraya, Yüce Vekilleri Heyeti memurdur.

Tüm mal varlığının ulusa yani hazineye ait olduğu, 1933'te çıkarılan işte bu yasayla hüküm altına alınmış oluyordu.

Yükümlerin tamamlanması ise 12 Haziran 1937'de bitmiştir.

Prof. Orhan Çekiç'in dediği gibi "Özel yasa çıkartılarak kendine özel çıkarlar sağlayan devlet adamlarına, dünyanın her yerinde bugün de rastlanıyor, yarın da rastlanacak... Ama özel yasa çıkartılarak nesi var nesi yok milletine bağlayan devlet adamının Atatürk'ten önce, ne de sonra bir daha rastlanmadı."

Atatürk, kâğıt üzerinde nice mal-mülk sahibi görünüyorsa da 1933'ten itibaren O'nun artık bir dikili ağacı bile yoktu.

Atatürk'ün, yaptığı bağışlara temel olan yasayı Meclis'ten rica ederek çıkarttığı tarih; 12 Haziran 1933'tür. Yani, Cumhuriyet henüz 10 yaşındadır. Hastalık belirtileri de daha ortaya çıkmamıştır. Çiftliklerinin zarar etmesi diye bir durum söz konusu değildir, çünkü daha çiftlikler yeni kurulmuş aşamасыndadır. Atatürk, bilerek, isteyerek, daha işin başında malını mülekkat bırakmaya karar vermiştir.

Aslına bakılacak olursa Atatürk'ün mal varlığının çoğu kendisine bağış ve hediye olarak verilen köpeklerden, evlerden, bağlardan, bahçelerden oluşmuştur. Prof. Orhan Çekiç'in de belirttiği gibi: "Atatürk'ün zaman zaman ziyaret ettiği yerler belediyelerini kendisine 'yörenin bir pükran ifadesi olarak' köpekler hediye etmişlerdir. Atatürk nezaketen kabul ettiği bu köpeklerin ilk fırsatta belediyelere iade etmiş, buraları o belediyeler tarafından ya 'Atatürk Evi' olarak muhafaza edilmiş veya müzeye dönüştürülmüştür. Bugün Anadolu'nun neredeyse her ilinde bir Atatürk Evi ve Müzesi olmasının nedeni bundadır."

Atatürk; kendine hediye edilenler bir yana dursun, kendi parasıyla edindiklerini bile ya Yalova'da, Mersin'de olduğu gibi yöre köylüsüne veya yukarıda belirtildiği gibi hazineye bağlamıştır. Örneğin, o günlerde bataklık olan bugünkü Etimesgut'un tüm arsalarını, bedelini ödeyerek parsel parsel satın alması, ıslah ettirmiş ve buralara Rumeli'den gelen eden muhacir hemperilerini yerleştirmiştir. Aynı şeyi Yalova için de yapmıştır ve Yalova'da ilk gidişinin nedeni, bu bölgeyi yerleştirilen Rumeli göçmenlerinin durumunu görmek içindir. Kooperatif kurulmasına öncülük etmiş 1 numaralı üyesi kendisi olan yörelerden da köylüye örnek olmuştur. Kendi çiftlikleri başarıyla bir düzeye geldiğinde de bunları o yöre köylülerine bağlamıştır.

Atatürk'ün Çiftliklerini Milletine Bağışlaması

Atatürk, kurmuş olduğu çiftlikleri 13 yıl bizzat işlettikten sonra 11 Haziran 1937 tarihinde yazmış olduğu vasiyet mektubu ile hazineye devretmiştir. Dönemin Başbakanı İsmet İnönü tarafından Maliye Bakanlığına havale edilen o tarihi mektup

“Bağvekaletine,

Malum olduğu üzere ziraat ve iktisat sahasında fenni ve ameli tecrübeler yapmak maksadıyla muhtelif zamanlarda memleketin muhtelif mıntıkalarında müteaddit çiftlikler tesis etmişim.

On üç sene devam eden çetin çalışmalarında esnasında faaliyetlerinin, buldukları iklimin yetiştirdiği her çeşit mahsulattan başka nevi ziraat sanatlarına da teşmil eden bu müesseseleri ilk senelerden başlayan bütün kazançlarını inkişafına sarf ederek büyük müteaddit fabrika ve imalathaneler tesis etmişler, bütün ziraat, makine ve aletlerini yerinde ve faydalı şekilde kullanarak bunların hepsini tamir ve mühim bir kısmını yeniden imal edecek tesisat vücuduna getirmişler, yerli ve yabancı birçok hayvan ırkları üzerindeki çift ve mahsul bakımından yaptıkları tetkikler neticesinde bunların muhite en elverişli ve verimli olanlarını tespit etmişler, kooperatif teşkili suretiyle veya aynı zahiyette başka suretlerle civar köylerle beraber, faydalı şekilde çalışmalar, bir taraftan da diğer piyasalarla daimi ve sıkı temasta bulunmak suretiyle faaliyetlerini ve istihallerini bunların isteklerine uydurmuşlar ve bugüne her bakımdan verimli, olgun ve çok kıymetli birer varlık haline gelmişlerdir. Çiftliklerin yerine göre araziyi ıslah ve tanzim etmek muhitlerini güzelleştirmek, halka gezecek, eğlenecek ve dinlenecek sıhhi yerler, hilyesiz ve nefis gıda maddeleri temin eylemek, bazı yerlerde ihtikarla fiili ve muvaffakiyetli mücadelede bulunmak gibi hizmetleri de zikre bağandı.

Bünyelerinin metanetini ve muvaffakiyetlerinin temelini teşkil eden geniş çalışma ve ticari esaslar dahilinde idare edildikleri ve memleketin mıntıkalarında da müessileri tesis edildiği takdirde, tecrübelerini müspet iş sahasından alan bu müesseselerin ziraat usullerini düzeltme, istihsalatı artırma ve köyleri kalkındırma yolunda devletçe alınan ve alınacak olan tedbirlerin hüsnü intihapını inkişafına çok müsait birer amil ve mesnet olacaklarına kani bulunuyorum ve bu kanaatle tasarrufum altındaki bu çiftlikleri, bütün tesisat, hayvanat ve demirbaşları ile beraber hazineye hediye ediyorum. Çiftliklerin arazisi ile tesisat ve demirbaşını mücbel gösteren bir liste ilipiktir.

Müktazi kanun muamelesinin yapılmasını dilerim. 11.06.1937- Mustafa Kemal Atatürk”;

Orijinal mektupta çok ayrıntılı olan söz konusu listeyi böyle özetlemek mümkündür:

Ankara'da Orman, Yağmurbaba, Balgat, Macun, Güvercinlik, Tahar, Etimesut, Çakırlar çiftliklerinden meydana gelen Orman Çiftliği, Yalova'da Millet ve Baltacı Çiftlikleri, Silifke'de Tekir ve Pövalye Çiftlikleri, Dört Yol'da portakal bahçesi ile Karabasamak Çiftliği, Tarsus'ta Piloğlu Çiftliği.

Bu yerlerdeki Bira Fabrikası, Malt Fabrikası, Buz Fabrikası, Soda ve Gazoz Fabrikası, Deri Fabrikası, Tarım Aletleri ve Demir Fabrikası, iki modern Süt Fabrikası, iki büyük yoğurt imalathanesi, parap imalathanesi, deðirmen, iki yağ ve peynir imalathanesi, tavuk çiftliği, iki özel iskele ve liman, beş satıp mağazası, Çelik Fabrikası'nın %40 payı, 16 traktör, 13 komple biçerdöver motoru, 5 kamyon ve kamyonet, 2 binek otomobil, 19 binek ve yük arabası, 13.100 adet koyun, 443 sığır, 69 at, 58 epek, 2450 tavuk.

Atatürk'ün çiftliklerini hazineye bağışladığı bu vasiyet mektubu, Atatürk'ün “Örnek Çiftlikler (Yeşil Cennet) Projesi”nin amaçlarını gözler önüne sermesi bakımından çok dikkat çekicidir. Mektup, dikkatle okunduğunda Atatürk'ün

aslında tüm Türkiye'yi ağaçlandırmayı, yepillendirmeyi düpündüdü ve dahası tarımsal ve hayvansal üretimi arttırmayı görelecektir.

Mektupta ifade edildi kadarıyla Atatürk:

* Tarım ve ekonomi alanında bilimsel ve uygulamalı denemeler yapmak için değipik zamanlarda ülkenin değipik yerlerinde çiftlik kurmuştur.

* Bu çiftliklerdeki çalışmaları 13 sene sürmüştür.

* Bu çiftliklerde, iklime göre her çeşit ürünler yetiştirilmiş, küçük büyük fabrikalar kurulmuş, makineli tarım yapılmış, bu makineli çiftliklerde kurulan tesislerde imal edilmiş, yerli ve yabancı bir çok hayvan ırkları üzerinde incelemeler yapılmış, civar köylerle içinde faydalı çalışmaları gerçekleştirilmiştir.

* Çiftliklerin kuruldukları bölgelerdeki araziler ıslah edilmiş, düzenlenmiş ve o bölgeler güzelleştirilmiştir.

* Çiftlikler halka gezecek, edlenecek ve dinlenecek temiz yerler, sağlıklı ve nefis gıda maddeleri sağlamıştır.

* Atatürk, bu çiftliklerin daha da geliştirildiği takdirde ziraat teknikleri, düzeltme, üretimi artırma ve köyleri kalkındırma yolunda çararacaklarını belirtmiştir.

Meclis'te Atatürk'ten gelen bu "çiftlik vasiyeti" mektubunun okunmasından sonra Başbakan İsmet İnönü söz alıp özetle şunları söylemiştir:

"Sevinç ve heyecanla dinlediğimiz armağan olayı, üzerinde büyük bir önemle durulması gereken yüksek bir değerdedir. Hazineye geçen bu çiftlikler, değerleri milyonlara varan bir zenginlikle sahiptirler. Atatürk bu çiftlikleri yıllardan beri biriktirmeleri ve özellikle kişisel emeği ile meydana getirmiştir. Ve bunları herkesin Anadolu ortasında nasıl bir bayındır oturma yerinin yapılabileceğini düpünüp karamsarlıkta düperken, bilim ve çalışma ile bunun mümkün olabileceğine örnek vermek için her türlü kişisel çykarların, kişiliğine yönelik her türlü yararların daima üstünde kalmış ve daima kalacak olan bir ulusal varlığın hazineye armağan etmesinin de temelli, büyük ve politik bir ideali vardır. Çünkü o, Milli Mücadele'nin ilk gününden beri bu memleketin kudretini ve zenginliğini köylülerimizin kalkınmasında, zenginlikle ve rahat geçime sahip olmasında gördü. İlk günd bu doğrultuda yürüdü. Biz de aynı doğrultu da yürüyoruz. Bugün de Atatürk, memleketin güçlenip zenginliğinin artması için köylü durumunun ve ekonomik varlığının yükselmesi gerektiği kanısındadır. Atatürk, bu anlayışın ve siyasetin memleket için çok yararlı kanısı ile bu konudaki mücadelenin başındadır. Biz de onu izlemekte çok dikkatliyiz.

Atatürk bu çiftlikleri Halk Partisi'nin malı olarak saklıyordu. Fakat köylülerin buralardan bir okul, bir öğretici araç olarak yararlanabilmelerinin devlet elinde bulunmaları ile daha kolay ve mümkün olacağını düpündü... Böylece Atatürk bir kere de kendi huzur ve rahatının, vatanının şan ve şerefinde ve güçlülüğüne olduğunu gösteriyor. Biz de diyoruz ki Atatürk bizim en değerli hazinemizdir. Onun şan ve şerefini vatanın şan ve şerefi sayıyoruz."

İnönü'nün Meclis Zabıt Ceridesindeki bu konuşması yalan makinesi tarihçimizin maskesini bir kere daha düpürmektedir. İnönü, "Atatürk bu çiftlikleri Halk Partisi'nin malı olarak saklıyordu. Fakat köylülerin buralardan bir öğretici araç olarak yararlanabilmelerinin devlet elinde bulunmaları ile daha kolay ve mümkün olacağını düpündü"

hazineye devretti demidir.

Ben Gerektiğinde Milletime Canımı Vereceğim

Yönü'nün bu konuşmasından sonra 13 milletvekili, Atatürk'ün çiftliklerini millete bağışlamasıyla ilgili konuşma yüzlercesi de Atatürk'e tepekür telgrafları çekmiştir. Meclis Başkanlık Divanı, "Büyük Yılı" için Atatürk'e tepekür telgrafı çekmiştir. Bunun üzerine Atatürk de önce Bakan'a sonra da Meclis'e birer mektup göndermiştir.

Atatürk'ün Bakan İsmet Yönü'ye gönderdiği mektup budur:

"Hatırlarsınız, Türk köylüsünün Türk'ün efendisi olduğunu söylediğim zaman. Ben o efendinin isteği ve iradesi altmış yıllardan beri çalışmış bir hizmetçiyim. Pimdi beni çok duygulandıran olay, deşersiz olsa da Türk köylüsüne ufak bir görev olduumdur. Milletın Yüksek Temsilciler Kurulu bunu iyi görmüş ve kabul etmişler ise, benim için en unutulmaz bir mutluluk anı bana vermişlerdir. Bundan ötürü çok yüksek bir zevkle millet, memleket ve Cumhuriyet hükümetine yapmak zorunda olduğum görevlerden en basiti karşısında gösterilmiş olan iyi duygulardan ne kadar heyecanlandığımı anlatacak güçte değilim. Söz konusu armağan Yüksek Türk Millete benim asıl vermeyi düşündüğüm armağan karşısında hiçbir değere sahip değildir. Ben gerektiği büyük armağanım olmak üzere Türk millete canımı vereceğim." (Mahmut Goloğlu, Tek Partili Cumhuriyet, s. 264.)

Ypte büyük adam…Ypte vatansverlik… Ypte tevazu…

Bütün mal varlığını, 15 yıl uğraşmış didinip adeta yoktan var ettiği örnek çiftliklerini, millete bağışladığı için kendisine tepekür "Ben gerektiği zaman en büyük armağanım olmak üzere Türk millete canımı vereceğim" diye karşılık veren bir lider… O günlerde "milletine canını vermekten" söz eden Atatürk'ün kastettiği Hatay Meselesi idi. Atatürk Hatay'ı anavatan katmaya kararlıydı ve bu uğurda canını vermeyi bile göze almıştı.

Atatürk, Büyük Millet Meclisi'ne de "Yapılan bir görevdir" beklinde kısa fakat çok anlamlı bir mektup göndermiştir. (TBMM Zabıt Ceridesi, 14 Haziran 1937.)

Atatürk'ün Vasiyeti Çıöneniyor: Atatürk Orman Çiftliği Yok Edilmek Üzere

Atatürk'ün Örnek Çiftlikler (Yeşil Cennet) Projesi'nin ilk uygulaması olan Atatürk (Gazi) Orman Çiftliği, Atatürk'ün mal varlığı içinde olduğundan 1937 yılında Atatürk tarafından kısmen olarak hazineye bağışlanmıştı. Bağışla ilgili resmi belge Orman Çiftliği üzerindeki bütün zirai işletmeler, donanımları ile birlikte bir zirai üretim birimi olarak korunması ve işletilmesinin devralması ile hazineye devredilmiştir. Bağış senesinde ayrıca, çiftlikte arazi ıslahı ve düzenlenmesi yapılması, çevrenin güzelleştirilmesi, gezecek-eğlenecek ve dinlenecek sağlıklı yerler sağlanması, halka nefis ve katıksız gıda maddeleri üretilmesi ve temini amacıyla belirtilerek bunların gerçekleştirilmesi yükümlülüğü konulmuştur. Atatürk'ün kişisel mülkünü bağışladığı hazine, Atatürk Orman yukarıdaki yükümlülükleri ile birlikte devralmıştır.

Atatürk'ün milletin hizmetine sunduğu Atatürk Orman Çiftliği, zaman içinde Atatürk'ün vasiyeti çıönenerek işletilmesi başlanmıştı. Yhmaller, suistimaller ve yanlış politikalar yüzünden Atatürk Orman Çiftliği gittikçe küçülmüştür. 2008 yıl sonu itibarıyla sebeplerle çiftlik arazilerinde meydana gelen kayıp, 22.078 dekara ulaşmış bulunmaktadır. Bu miktar Atatürk'ün vasiyetiyle hazineye hediye ettiği toplam arazinin % 42'sine eşit bulunmaktadır.

2006 yılında çıkarılan 5524 sayılı yasa ile Atatürk Orman Çiftliği'nin imara açılması kanunlaşmış ve bu konuda Ankara Büyükşehir Belediyesi'ne geniş yetkiler verilmiştir. Var olmayan gerçek dıpy gerekçelere dayanarak çıkarılan bu yasanın amacı, Atatürk Çiftliği'nin mal varlığının belediyenin kontrolüne bırakılmasıdır. Bu yasa ile AKP'li Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin kontrolüne bırakılan Atatürk Orman Çiftliği, bilinmeyen bir sona sürüklenerek yok olacaktır. 5524 sayılı kanuna dayanarak Atatürk

Orman Çiftliği için yapılan imar planlarınyn, Ziraat Mühendisleri Odası, Mimarlar Odası ve Ankara Barosu tarafından anayasaya ve yasalara aykırılığı nedeniyle iptali istemiyle dava açılmıyptır.

Atatürk Orman Çiftliği'nin mülkiyeti Atatürk'ün bağıplama iradesi ile sınırlı olarak hazineye geçmiştir. 5524 sayılı yasa ile düzenlemeler ile Atatürk'ün anayasa ve medeni hukuktan doğan hakları çödenmektedir ve bu kanun, anayasanın mülkiyet hakkı koruyan kurallarına aykırıdır. 5524 sayılı kanun, anayasanın kamulaştırma için koyduğu kurallara aykırıdır. 5524 sayılı kanun, anayasanın kültür ve tabiat varlıklarının korunması ile ilgili kurallarına aykırıdır. 5524 sayılı kanun, anayasanın toprak varlıklarının korunması ile ilgili kurallarına aykırıdır. 5524 sayılı kanun, Atatürk'ün kişisel haklarına ve Cumhuriyetin ruhuna aykırıdır (Güven Dinçer, "Atatürk Orman Çiftliği ve Anayasal Koruma", Cumhuriyet gazetesi, 18 Mayıs, 2007). 5524 sayılı kanun Atatürk'ün Yebil Cennet Projesi'ne vurulmuş bir darbedir.

Yalova Çiftliği Araplara Satılıyor

Atatürk'ün 1929 yılında, yeni bağındaki ulu çınar ağacının bir dalı zarar görmesin diye altına ray döbetip birkaç metre Yalova'daki Yürüyen Köpk'ün öyküsü zaman içinde neredeyse unutulmuştur. Bırakın yürüyen köpkün ibret dolu öyküsü Atatürk'ün anısını taşıdığı ve Atatürk'ün vasiyeti gereği hazineye devredilerek milletin hizmetine sunulduğu da unutturulmuştur.

Ve bir gün gelmiş, bu tarihi köpkün de içinde bulunduğu Yalova Çiftliği önce AKP'li Yalova Belediyesi'ne devredilmiş daha sonra da Yalova Belediyesi tarafından Araplara satılmak istenmiştir.

2005 yılında AKP'li Belediye Başkanı Barbaros Binicioğlu'nun Bakan Recep Tayyip Erdoğan'la görüşmesinin ardından, Atatürk'ün kendi parasıyla kurup, ölmeye önce hazineye bağıpladığı Yalova Çiftliği, turistik tesisler için Araplara verilmiştir. Tesisleri, Dubai İslam Bankası ile Çalık Holding'in birlikte kurmasına karar verilmiştir.

Yüksek Planlama Kurulu kararıyla gerçekleştirilen operasyon sonucunda arazide kurulacak turistik tesisler için 2005 yılında Dubai İslam Bankası ile ön protokol imzalanmıştır. İslam Bankası ile Çalık Holding'in kuracakları tesisler için atılan bu imzada AKP'li Devlet Bakanı Ali Babacan da bulunmuştur. (İçişleri Bakanlığı Araplar; Hürriyet Gazetesi, 13 Temmuz 2005, s.22.)

Atatürk'ün, "vatanın tek bir dalı bile çok kıymetlidir" anlayışının sembolik ifadesi olan Yürüyen Köpk'ün içinde olduğu Yalova Çiftliği, AKP'nin "babalar gibi satılmıyor" anlayışıyla yandırlara ve yabancılara haraç mezar satılmaktadır.

Atatürk'ün hazineye devredip Türk milletinin hizmetine bıraktığı Yalova Çiftliği'nin, Atatürk'ün vasiyeti hiç sayılarak Araplara satılmak istenmesi, Cumhuriyet'in geldiği noktayı göstermesi bakımından çok düpündürücüdür!

Bugün içinde "HALİFELİK VAR" sanarak Atatürk'ün Gizli Vasiyeti peşinde kopanların, önce Atatürk'ün elimizdeki "açık vasiyetinin" hukuka aykırı olarak çödenmesine ses çökmeleri gerekir. Atatürk'ün "vasiyet mektubuyla" hazineye devrederek Türk milletinin hizmetine sunulmasını istediği çiftlikleri, bugün bu vasiyete aykırı olarak yandırlara ve yabancılara haraç mezar peşpeşe çekilmektedir. Bu durum, hukuka, insan haklarına ve vicdanına aykırıdır. Bu durum, Mustafa Kemal Atatürk'e yapılmış büyük bir saygısızlıktır.

Yalan makinesi tarihçimizin de tarihi gerçekleri çarpıtmayı bırakıp Atatürk'ün vasiyetine aykırı olarak Atatürk'ün Çiftliklerinin yandırlara haraç mezar satılmasının hesabını sorması gerekir. Namuslu bir aydınının yapması gereken şey

Yalan Makinesi Tarihçimiz Atatürk'ü Bugünkü Siyasilerle Karşılaştırmalı

Tabi burada Peytanın Avukatlığını yapanlar, "Yı de Atatürk bu çiftlikleri hangi parayla satın aldı?" sorusunu sorabilirler. Hemen yanıt verelim: Atatürk, çiftlikleri "çiftlik" haliyle satın almadı KURAK ARAZİLERİ satın aldı ve oraları yeşil birer cennete dönüştürdü. Ankara Gazi Orman Çiftliği. Ankara'nın özellikle en kurak arazi satın alınarak inşaa edilmiştir. Atatürk'ün 13 yıllık çalışmaları Orman Çiftliği büyümüş ve değerlenmiştir. Dolayısıyla Atatürk, değeri milyonlarca lira tutan çiftlikleri değil çok daha ucuz arazi almıştır. Atatürk'ün Cumhurbaşkanlığı olarak iyi "maab" aldığı düşünülecek olursa bunları alacak parası da vardır. Ayrıca Atatürk evler ve çiftlikler vardır. Atatürk bunları da geliştirip değerlendirmiştir.

Edindikleri servetleri epey dosta, yandaa akıtan günümüzün Bakanlar ve bakanlarının Atatürk'ten alacakları çok aradılar.

Yalan makinesi tarihçemiz anlaşılan Atatürk'ü bugünkü kukacı siyasilerle karşıtırmış! Siyasi hayatları süresince mal, mülk peşinde koşan, hem kendi ceplerini hem de epey dost ve yandaşlarının ceplerini dolduran, İsviçre bankalarında gizli hesaplar açtıran, oğula gemicik alan, epey kuyumcu dükkanı açan bugünkü siyasilerle Atatürk'ü kıyaslamak, Atatürk'ün de "mal, mülk, para düpkünü" olduğunu kanıtlayma gayreti içinde çırpınmak, bana soracak olursanız komik olmuştur!

Yalan makinesi tarihçemiz, bugünün çalan-çırpın, epey dostu kayıran siyasetçisine mepruiyet kazandırmak için "Atatürk'ün çalmıştı, çırpınmıştı, malı, mülkü vardı!" diyebilme densizliğini göstererek hem komik duruma düştü, hem de yandaş tarihçi çarpıtmanın son örneklerinden birini vermiştir.

Yalan makinesi tarihçimize bunu da hatırlatalım ki; eğer Atatürk, para pul peşinde koşsaydı I. Dünya Savaşı sırasında Almanya'nın Falkenhan tarafından kendisine verilmek istenen sandıklar dolusu altın ruşvetini kabul ederdi! Eğer Atatürk mal mülk düpkünü kelle koltukta, yokluk ve yoksulluk içinde bir Kurtuluş Savaşı'nın önderi olmaya soyunmaz, işbirlikçiler gibi İngilizlerin kanatları altında gayet rahatça hayatını sürdürürdü. Ya da kendisine yapılan Halifelik tekliflerini kabul eder, para pul içinde yüzüyor!

Ah Atatürk düpmanı yobaz kafa ah!...

Yalan makinesinin daha mantıklı, ayakları daha sağlam yere basan yeni yalanlarının bekliyoruz!!!

NOT: Atatürk'ün Örnek Çiftlikler Projesi'nin ayrıntılarını AKL-I KEMAL, "Atatürk'ün Akıllı Projeleri", C.I, adlı kitabımdan okuyabilirsiniz.

Sinan Meydan - 17 Haziran 2012

Kaynak gösterilmeden kullanılamaz: Kaynak:

http://sinanmeydan.com.tr/index.php?option=com_content&view=article&id=402%3Azavalli-yanan-maknes-atatuerkuen-mala-muelke-htiyac-olduunu-sanyor&catid